

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19089

гр. София, 07.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 07.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **2652** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК.

Образувано е по молба от областния управител на област София с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК с искане за изменение на решение № 10443 от 01.07.2024 г., постановено по адм.д. № 2652/2024г. по описа на Административен съд София – град, 72 състав, в частта за разноските, по която компетентен да се произнесе е настоящият съдебен състав.

С молбата се поддържа, че съдът не е разгледал своевременно направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и не са формирани мотиви по отговорността за разноските. Поддържа се, че адвокатското възнаграждение е било прекомерно, тъй като не съответства на фактическата и правна сложност на делото.

Жалбоподателят е депозирал писмен отговор в законоустановения срок по чл. 248, ал. 2 ГПК, като взема становище за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разноските.

Съдът, като прецени молбата и наведените от страните доводи, както и постановеното по делото решение, приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК, и от активно легитимирана страна, в чиято тежест са възложени разноски. Следва да се посочи, че в случай на искане за изменение на решение в частта за разноските, дължими в полза на другата страна по спора, наличието на депозиран списък на разноските по чл.80 ГПК от молителя в производството, касаещ сторените от самия него разноски, не е необходимо условие за допустимост на молбата. В този смисъл, например, определение № 260 от 01.06.2015 г. по ч. гр.дело № 1771/2015г. на ВКС, първо г.о. По тези съображения съдът приема, че молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК се явява допустима.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна, като съображенията за това

са следните:

С постановеното по делото решение № 10443 от 01.07.2024 г., чието изменение в частта за разноските се иска, е отменен мълчалив отказ на областния управител на област София за извършване на административна услуга по преписка № ОА23-23083/28.12.2023 г. и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя са присъдени разноски по делото в общ размер от 1010 лв. – за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. В тази връзка съдът е съобразил, че по делото е представен договор за правна защита и съдействие № 10/2024 г., с който е удостоверено заплащането на адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. в брой, съответно в тази част има силата на разписка. Противно на становището на жалбоподателя, видно е от мотивите на решението, че съдът изрично е обсъдил своевременно направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като го е приел за основателно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Изложеното становище настоящият съдебен състав поддържа и към настоящия момент, като намира, че посочено в молбата на ответника по чл. 248 ГПК не обосновава различни правни изводи, поради което приема, че искането на ответника за изменение на постановеното по настоящото дело решение в частта за разноските се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

За изчерпателност на изложението и при съобразяване тълкуването, дадено в решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело С-438/22, на което се позовава и молителят, следва да се посочи, че в случая наведеното от молителя възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение не е надлежно мотивирано с твърдения за липса на фактическа и/или правна сложност на делото, обосноваващи намаляването му под определения в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. минимален размер, а са изложени доводи, че следва да бъде определено по реда на чл. 23 и сл. от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, Административен съд София-град, II отд., 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение молбата на областния управител на област София с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК за изменение на решение № 10443 от 01.07.2024 г., постановено по адм.д. № 2652/2024г. по описа на Административен съд София – град, 72 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: